

РЕШЕНИЕ

№ 46

гр. Перник, 08.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: КАМЕЛИЯ Г. НЕНКОВА

при участието на секретаря Божура Г. Антонова
като разглежда докладваното от КАМЕЛИЯ Г. НЕНКОВА Административно
наказателно дело № 20231720201783 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.58д и следващите от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № 14-2300067 от 11.09.2023г., издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда” (Д „ИТ)-Перник, с което на „*****“ ЕООД. ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: *****, представлявано от управителя Г. В., като жалбата е депозирана чрез пълномощник- чрез адвокат А. М. Г., вписан в Регистъра на адвокатите на Софийска адвокатска колегия с номер *****, със съдебен адрес за получаване на призовки и съобщения: *****, в качеството му на работодател по смисъла на параграф 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на Кодекса на труда и строител по смисъла на параграф 1, т. 2 от Допълнителните разпоредби на Наредба № 2 от 22.03.2004г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи, е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лв. (хиляда и петстотин лева.) на основание чл.416, ал.5, вр. чл. 414, ал.3 от КТ за нарушение на чл. 62, ал. 1, вр. чл. 1, ал. 2 от Кодекса на труда, извършено на 19.07.2023г.в обект на контрол „СМР при енергийно обновяване на многопрофилна жилищна сграда”, находящ се в *****, като при извършена проверка по спазване на трудовото законодателство на 19.07.2023г. в обект на контрол "енергийно обновяване на многофамилна жилищна сграда", находящ се в *****, стопанисван от *****, със седалище и адрес на управление ***** представлявано и управлявано от Г.В.-управител се установило, че: *****, ЕИК *****, в качеството му на работодател по смисъла на §

1, т. 1 от Допълнителните разпоредби от Кодекса на труда и строител по см. на § 1, т. 2 от ДР на Наредба 2/2004г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи /ДВ бр. 37/2004г./, не е уредил отношенията при предоставяне на работна сила като трудови правоотношения, като не е сключил трудов договор в писмена форма с М. М. М.. Към момента на проверката на 19.07.2023г. лицето е описано, че е било заварено да работи като „общ работник“ в горесцитирания обект, като в собственоръчно попълнена декларация лицето посочило, че работи в горепосоченото дружество като „общ работник“ от 19.07.2023г. и е декларирано, че няма сключен писмен трудов договор. До приключване на проверката, от страна на работодателя не е представен сключен писмен трудов договор с М. М..Нарушението е посочено, че е извършено на 19.07.2023г. Вменената са нарушена разпоредба е тази на чл. 62, ал. 1, вр. чл. 1, ал. 2 от Кодекса на труда.

Дружеството-жалбоподател, по изложени в жалбата доводи, чрез пълномощника си адв. А. Г. от САК, моли обжалваното НП да бъде отменено като незаконосъобразно. Твърди се, че фактическите обстоятелства при извършената проверка от контролните органи не са оценени правилно, поради което се оспорва съставомерност на вмененото нарушение. Релевират се съображения за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при съставянето на акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и при издаването на НП.

В съдебно заседание дружеството-жалбоподател се представлява от пълномощника си адв. В. Н.. от САК, която излага доводи за несъставомерност на процесното деяние и pledира за отмяна на издадения правораздавателен акт. Счита, че в хода на производството, и в частност разпита на свидетелите, се установява, че лицето не е престирило труд, тъй като не можело да посочат какви действия е извършвало. С оглед на което, моли, съда да отмени процесното наказателно постановление и наложеното с него наказание. Претендира и разноси, за които представя договор за правна защита и съдействие в размер на 400 /четиристотин/ лева.

Административнонаказващият орган (АНО) директор Д „ИТ“-Перник, чрез процесуалния си представител юрисконсулт А.М., оспорва жалбата със становище, че процесното НП е правилно и законосъобразно и моли за неговото потвърждаване, като излага доводи за това. Претендира за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото писмени и гласни доказателства и служебно провери правилността на обжалваното НП намира за установено следното:

По допустимостта:

Жалбата е подадена от легитимен субект по чл. 59, ал.2 от ЗАНН, в законоустановения срок и пред компетентния съд, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е **основателна.**

От фактическа страна:

Видно и от представен по делото Протокол за извършена проверка № ПР2327836 от 31.07.2023 г., част от преписката, се установява, че на

19.07.2023 г. на място в обекта и на 24.07.2023 г. и 31.07.2023 г. за приключване на проверката по документи в Дирекция „Инспекция по труда“ Перник, пл. „Кракра“ №1, Синдикален дом, ет. Б, инж. Е. А. Т. - главен инспектор в Д „ИТ“ Перник и инж. М. М. Д. - главен инспектор в Д „ИТ“ Перник, както и Т.Б.Т. - главен инспектор в Д „ИТ“ Перник, извършили проверка по спазване на здравословни и безопасни условия на труд в обект на контрол: СМР при „Енергийно обновяване на многофамилна жилищна сграда“, находящ се в *****, стопанисван Дружеството, в качеството му на работодател по смисъла на параграф 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на кодекса на труда и строител по смисъла на параграф 1, т. 2 от Допълнителните разпоредби на Наредба № 2 от 22.03.2004г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи, със седалище и адрес на управление: *****, представлявано Г.В.В. - управител.

Видно от описаното в акта, така и в НП, където е възпроизведено съдържанието в акта, се установява, че на 19.07.2023 г., при извършена проверка по спазване на трудовото законодателство на място в обект на контрол: СМР при „Енергийно обновяване на многофамилна жилищна сграда“, находящ се в ***** и на 24.07.2023 г. и 31.07.2023 г. за приключване на проверката по документи в сградата на Д „ИТ“ Перник, с адрес: гр. Перник, пл. "Кракра" №1, Синдикален дом, ет. б, стая 602 се установило, че „*****“ ЕООД, ЕИК: *****, в качеството му на работодател по смисъла на параграф 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на Кодекса на труда и строител по смисъла на параграф 1, т. 2 от Допълнителните разпоредби на Наредба №2 от 22.03.2004г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи, не е уредил отношенията при предоставяне на работна сила, като трудови правоотношения, като не е сключил трудов договор в писмена форма с лицето М. М. М., ЕГН: *****. Към момента на проверката на 19.04.2023 г. лицето е заварено да работи като "общ работник" в горесцитирания обект, като в собственоръчно попълнена и подписана декларация в присъствието на главен инспектор М. Д. декларирал, че работи в "*****" от 19.07.2023 г. като "общ работник" в обект *****, без подписан писмен трудов договор. На 24.07.2023 г. за приключване на проверката по документи, работодателят се сочи, че не представил никакви трудов договор. В АУАН № 14-2300067 от 02.08.2023г., съставен от Е. А. Т., на длъжност главен инспектор при Дирекция „Инспекция по труда“ – Перник, били обективирани посочените установени обстоятелства, като на база същия било издадено и атакуваното понастоящем Н П № **14-2300067** от 11.09.2023г., издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда“ (Д „ИТ“)-Перник, с което на „*****“ ЕООД. ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: *****, представлявано от управителя Г. В., като жалбата е депозирана чрез пълномощник- чрез адвокат А. М. Г., вписан в Регистъра на адвокатите на Софийска адвокатска колегия с номер *****, със съдебен адрес за получаване на призовки и съобщения: *****, в качеството му на работодател по смисъла на параграф 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на Кодекса на труда и строител по смисъла на параграф 1, т. 2 от Допълнителните разпоредби на Наредба № 2 от 22.03.2004г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи, е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лв (хиляда и

петстотин лева.) на основание чл.416, ал.5, вр. чл. 414, ал.3 от КТ за нарушение на чл. 62, ал. 1, вр. чл. 1, ал. 2 от Кодекса на труда., извършено на 19.07.2023г.в обект на контрол „СМР при енергийно обновяване на многопрофилна жилищна сграда“, находящ се в *****, като при извършена проверка по спазване на трудовото законодателство на 19.07.2023г. в обект на контрол "енергийно обновяване на многофамилна жилищна сграда", находящ се в *****, стопанисван от „*****" ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление ***** представлявано и управлявано от Г. В--управител се установило, че: „*****"- ЕООД, ЕИК *****, в качеството му на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби от Кодекса на труда и строител по см. на § 1, т. 2 от ДР на Наредба 2 / 2004г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи /ДВ бр. 37/2004г./, не е уредил отношенията при предоставяне на работна сила като трудови правоотношения, като не е сключил трудов договор в писмена форма с М. М. М.. Към момента на проверката на 19.07.2023г. лицето е описано, че е било заварено да работи като „общ работник“ в горесцитирания обект, като в собственоръчно попълнена декларация лицето посочило, че работи в горепосоченото дружество като „общ работник“ от 19.07.2023г. и е декларирало, че няма сключен писмен трудов договор. До приключване на проверката, от страна на работодателя не е представен сключен писмен трудов договор с М. М.. Нарушението е посочено, че е извършено на 19.07.2023г. Вменената са нарушена разпоредба е тази на чл. 62, ал. 1, вр. чл. 1, ал. 2 от Кодекса на труда.

По делото са били събрани допълнително гласни доказателства, като от страна на АНО, така и на защитата, като съдът е разпитал в качеството на свидетели- актосъставителят Т. и св. по акта М. М. Д., като в съдебно заседание, и двете свидетелки обективно и логично последователно обясняват как се е развила хронологията по проверката, като изрично сочат, че проверката е била проведена на обекта, че на място са заварили процесното лице, и че същото е носело кофи с боклук / св.Т.: „...При извършена проверка за спазване на трудовото законодателство и здравословни и безопасни условия на труд, на 19.07.2023 г. към 10,30 часа беше посетен строителен обект на *****. Работеше се на високо и беше заграден строителния обект с ограда, плътна. Имаше, като се приближили плътно до оградата, информационна табела, където информират кой е строител. Виждаше се отблизо, отдалеч не се вижда. На обекта заварихме работници, които правеха енергийно обновяване на блок 10, където работи явно голяма бригада от 10-ина души и повече. Заедно с Т. Б.-главен инспектор и М. Д.-главен инспектор заварихме на входа на блока М. М., който излезе от блока с кофа със строителни материали. Беше, мисля, че с дочено облекло, тъмносиньо. Носеше и лична шапка, а не каска. Беше попитан господин М. какво прави там, дали е жител на блока. Той каза, че работи и че е част от бригадата. Беше му дадена декларация, за да се установят трудови правоотношения с работодателя, кой му е дал работа, от кога работи. Тази декларация той саморъчно попълни и подписа, където декларира, че работи за „*****“. Декларира, че работи от същия ден - от 19.07.2023 г. ..Той не декларира работно време и час, но декларира, че не е подписвал писмен трудов договор с работодателя. Не му е предоставен такъв. Не е казал кога ще подпише. Каза, че не знае. За това на обекта дойде представител -

ръководител проекти, представител на работодателя, на която беше връчена призовка да предаде на работодател да приготви документи за заверите на обекта работници и обстоятелствата вследствие трудовоправните отношения и здравословни и безопасни условия на труд. На уточнената дата на 24.07.2023 г. се яви ръководител проекти, като преносител не беше упълномощена от работодателя. Лицето се казваше инж. А. С., ръководител проекти. Тя нямаше от работодателя, който изискваме ние, официален документ. Тя каза, че е само преносител и не се приключи тогава проверката пред нея. Остави ни документите да разгледаме, като работодателят беше призован за 31.07.2023 г за приключване на проверката. До приключване на проверката за М. М. управителят на „*****“ ЕООД не предостави никакви документи, доказващи трудовото му правоотношение с тази фирма, поради което съставихме акт за нарушение на чл. 62, ал.1, вр. чл.1, ал. 2 от Кодекса на труда...“, като в сходен смисъл са и показанията на св. Д.- На 19.07.2023 г. на място в обект „Обновяване на жилищна сграда“ на ***** на „*****“ на мястото в обекта беше заверен да полага труд М. М. М.. Той беше долу до единия вход на блок 10, носеше или строителни отпадъци, или нещо друго, в кофа. Беше с негово си работно облекло. Да, личеше да работи строителна работа. Мръсни му бяха и ръцете, и облеклото. Лицето декларира, че работи от днес на този обект като общ работник. От „днес“ имам предвид от 19.07.2023 г. До приключване на проверката по документи от страна на „*****“ ЕООД не се представи трудов договор, сключен с лицето. Представи се трудов договор с по-задна дата с „*****“ ЕООД, мисля, че от дата 24.07.2023 г. с лицето по време на проверката по документи. Нарушението касае същия ден, че същия ден – 19.07.2023 г. лицето е без сключен трудов договор. Не беше регистриран договора в „*****“. И в тази връзка главен инспектор Е. А. Т. състави настоящия АУАН за нарушението, че „*****“ ЕООД не е уредил отношенията си по предоставяне на работна сила като трудови правоотношения с М. М. М. на 19.07.2023 г...Имаше информационна табела на обекта. На нея пишеше: „Възложител Община Перник. Строител -“*****“ ЕООД. Управителят на „*****“ ЕООД и на „*****“ ЕООД е едно и също лице - Г. В-...“. Показанията и на двете свидетелки, съдът намира за обективни, достоверни и възпроизвеждащи фактите, които същите са наблюдавали пряко, но не намира, че същите са достатъчни, за да обосноват доказаност на вмененото нарушение. Това е така по следните съображения, видно от декларацията на стр.22 от делото, попълнена от св. М., то същият действително е попълнил, че работи от същия ден – на проверката за Дружеството -жалбоподател, като „общ работник“, но не са вписани и респ. не остават и доказани другите елементи от трудовото правоотношение- работно време, почивка, заплата и т.н., същите не са попълнени в декларацията, подписана от лицето. Нещо повече самият свидетел М., разписан в с.з. не оспорва, че той е подписал декларацията, но излага, че му е било работа за първи ден / св. М.-„Не съм работил в *****“. На 19.07.2023 г. с едно момче от село, понеже работеше тука, дойдох до тук. Водех едно момиче от село Р. и го попитах за работа за мен нещо по-леко и той каза, че трябва да дойда с него за да видя какво има. Заради това нещо дойдох. Това момче не е от Перник. Водеше жена от същото село Р.. Той не е от Перник. И аз дойдох с него да видя дали ще ми изнася или не работата. И видях, че не е за мене много, много. На обекта ме доведе тука. Обектът

беше ей тука в Перник. Обектът беше блок, който беше за саниране. Да, имаше и други работници там. Другите работници най-различно правеха, защото едните санират, други друго правят. Не ги познавам. А и от няколко фирми май бяха. Аз не съм правил нищо. Не, не съм носил кофа с боклук. Аз с лявата ръка нищо не мога да правя, защото две операции са ми правени. Търсех нещо по-леко за работа. Когато дойдоха инспекторите нищо не правех, седях там и отн декларацията, намираща се на страница 22 от делото-СВИДЕТЕЛЯТ М.: Да, това аз съм го подписал. Да, мой е почерка. Не съм подписвал договор. Преснимах ми картата и след 10-ина дена ли, петнайсет ли, рекох да опитам нещо за чистене, за метене нещо, ако се намира. В момента като видях каква е височина и какво е чудо, викам аз не съм за по скелето, аз мога да се кача.... Не можах да изкарам месец и се магнах, просто не ми изнася. Подписах договор с техника, но не съм чел и гледал с коя фирма. В тази фирма работих по-малко то месец. Фирмата работеше на обекта, дето ме завариха, като относно договора на страница 8 от делото, св. не отрича че го е подписал- Да, това е моят трудов договор. Началник ми беше Ж.. Работих – метене, отвътре по стълбищата съм мел и после ме накара горе по покрива да метем, и отвън, дето пада зад оградата, като правят изолациите, хвърчат стирупори, и метем и събираме боклука. Месец не можах да изкарам...“. / Показанията на този свидетел, съдът намира, че следва да се кредитират само частично, досежно факта, че е бил на обекта процесния ден, че е дошъл от далеч, въпросното село, видно и от трудовия договор и от снетата самоличност в с.з. същият е именно от село Р., като вероятно е работил действително за кратко в обекта, но спорно е какво е вършел към момента на проверката, за това обстоятелство, съдът дава вяра не на заявеното от свидетеля, а на заявеното от актосъставителя и свидетеля по акта, като обективни служители и изпълняващи служебните си задължение по време на проверката. Същевременно от друга страна е бил разпитан и свидетелят на защитата М. М., чийто разпит съдът не поставя в основата на решаващите си изводи, като намира, че в разпита си същият излага множество оценъчни съждения, целящи преди всичко да оневинят дружеството, което му е представило работа, когато същият е имал нужда от такава, което и последният не отрича, поради което и съдът намира за житейски нелогични показанията му, че просто бил на оглед да види на място дали имало работа в обекта, подходяща за него, при положение, че самият той посочва, че живее в друго населено място, далеч от град Перник, и едва ли е дошъл на място само, за да провери дали има подходяща работа на обекта, още повече, че и негови познати работели там, както и последният не отрича и пред съда, че временно и той е работил на процесния обект. Видно от попълнената от същия декларация по чл.402 КТ, като същият изрично е посочил, че негов работодател е именно дружеството „*****“-ЕООД / като самият той в с.з. сочи, че „отде да знае защо е попълнил това дружество“/, като същият собственоръчно е написал, като декларацията му е предявена и в с.з. и същият потвърждава написаното, че не е подписал трудов договор, като е декларирали длъжността си – общ работник и че същият работи от 19.7.2023 г., но с друго дружество, а именно – по представен договор с ***** , очевидно двете дружества видно от представен договор между тях и споразумение по делото, работят заедно, което и свидетелките актосъставител и свидетел по акта са установили, както и че същите са с един и същи управител, като представеният трудов договор с ***** е от 23.07.2023 г., тоест няколко дни след проверката, а видно от справката

направена служебно в НАП от служителите по спазване на трудовото законодателство към момента, в който същите са извършили проверката на 19.7.2023 г. и са заварили на място да полага труд с работни дрехи, носещ кофи с боклук, именно М., то същият не е имал сключен трудов договор, към онзи момент с нито едно от двете дружества, което не се отрича и от последния. Във връзка с възраженията в жалбата, че Дружеството-жалбоподател е изпълнител по общ. Поръчка и като главен изпълнител е възложил на подизпълнители, сред които и *****, изпълнението на дейността на извършване на СМР-та, като видно и от представения към жалбата договор между тези две дружества като възложител първото и изпълнител второто във връзка с процесния проверен обект, то е видно че двете дружества са с управител едно и също лице- Г. В-, като договорът е подписан на 28.06.2023 г. и видно и от двете страни на последна страница от същия е подписан от едно и също лице, поради което и възраженията в жалбата, че дружеството не е наясно защо в декларацията М. е посочил именно дружеството ***** като свой работодател, а не Дружеството *****, със същия управител е неоснователно, още повече че договорът е скл. след проверката и управителят на двете дружества е можел да реши с коя фирма от своите да сключи трудов договор с лицето, но тези факти не водят до извод за доказаност на нарушението, тъй-като обективно се оказва впоследствие, че М. е с договор с другото дружество, като няма преки доказателства, които да оборят тезата на свидетеля, че „не знае защо е написал това дружество и е работил за Ж.“ / очевидно управител и на двете фирми Г. В-/ , като в декларацията си деклараторът не е посочил елементите на трудовоправоотношение, което не изключва тезата му че все още е бил в преддоговорни отношения дали да започне работа, дори и да е видян да носи кофа с боклук / това не е достатъчно да обоснове извод, че е полагал трайно труд на обекта/, при положение, че последният твърди, че е отишъл с хора от неговото село да види има ли „по -лека работа за него“, предвид здравословното му състояние. Това, че Дружеството е главен изпълнител и строител не означава, че за същото работят всички работници на обекта, а такива имат и подизпълнителите, които да извършват СМР-та. Тези съждения важат е за протокола за приемане на работа, отново подписан от общия управител на двете дружества и като предал и като приел работата. Още повече, че видно от Споразумението от 28.6.2023 г., пак между същите Дружествата то и двете дружества са се споразумели заедно да осигуряват на процесния обект спазване на нормите на българското законодателство за безопасни и здравословни условия на труд. Действително се касае за частни документи, но не може да се приеме, че обвинението е успяло да ги обори и да докаже в пълнота своята обвинителна теза, макар и акта и НП да са издадени от компетентни лица в кръга на службата им и да отговарят условно на чл.42 и чл.57 ЗАНН.

АУАН И НП също са били връчени на управителя на и двете дружества, лицето Г. В-, като в срока по чл.44 ЗАНН същият обстойно е изложил възраженията си по акта, счетени от АНО за неоснователни и същият е пристъпил към издаване на НП.

По доказателствата:

Съдът възприе гореизложената фактическа обстановка за установена по несъмнен начин, предвид приетите писмени доказателства, а именно: АУАН № № 14-2300067 от 02.08.2023г., съставен от Е. А. Т., на

длъжност главен инспектор при Дирекция „Инспекция по труда“ – Перник, ведно с данни за връчване- заверено копие, Наказателно постановление № 14-2300067/11.09.2023г. - заверено копие, ведно с данни за връчването му, Известие за доставяне на НП-заверено копие, Възражение срещу АУАН-заверено копие. Протокол за извършена проверка № ПР2327836 / 31.07.2023г.-заверено копие., Декларация от М. М.-заверено копие., Извадка от Регистъра на трудовите договори на НАП-заверено копие, Трудов договор № 5 / 24.07.2023г.-заверено копие, Справка за приети и отхвърлени уведомления-заверено копие. Договор от 28.06.2023г., Споразумение от 28.06.2023г., Протокол № 1 / 31.07.2023г. за приемане на извършени СМР, Заповед № 3-0035/29.01.2014г. на изпълнителния директор на ИА „ГИТ за териториална компетентност-заверено копие, Заповед № 1260 / 18.12.2017 на изпълнителния директор на ИА „ГИТ“ София-заверено копие, както и допълнително събраните в съдебното производство писмени и гласни доказателства, като съдът дава вяра на показанията на актосъставителя и свидетеля по акта, а именно свидетелките-Е. Т. и св. М. М. Д., главен инспектор при Дирекция „Инспекция по труда“ – Перник, като намира, че заявеното от свидетелките в съдебното следствие при разпитите им напълно кореспондира и съответства на събрания и представен по делото писмен доказателствен материал, при който не се наблюдават противоречия, като и двете свидетелки в своите разпити в детайли описват как се е развила проверката и как е установено процесното нарушение, като следва да се посочи, че и в двата си разпити свидетелките изрично посочват, че при проверката на обекта лицето М. е извършвал дейности по полагане на трудова сила, без да е имал към този момент сключен трудов договор с Дружеството, като само частично кредитира показанията на св. М., горепосочения смисъл.

От правна страна:

АУАН е съставен от св. Т., главен инспектор при Дирекция „Инспекция по труда“ – Перник, и св. Д., главен инспектор при Дирекция „Инспекция по труда“ – Перник, която е оправомощена изрично със Заповед № 3-0035 от 29.01.2014г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ да съставя актове на територията на Д „ИТ“ -Перник. В случая проверката е в обект на контрол на територията на Д „ИТ“ -Перник, поради което акта е съставен от териториално и материално компетентно лице. НП също е издадено от компетентен орган съгласно чл. 416, ал.5 от КТ.

Съдът счита, че не са налице формални предпоставки за отмяна на НП, тъй като при реализирането на административнонаказателната отговорност на дружеството-жалбоподател не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до опорочаване на производството, поради което неоснователни се явяват възраженията в тази насока. При съставянето на АУАН нарушението е описано с всички негови съставомерни признаци, като са посочени времето, мястото и обстоятелствата, при които е извършено и доказателства, които го установяват. Съответна на фактическото описание на нарушението е и посочената в АУАН и НП правна квалификация. Ето защо съдът приема, че на дружеството-жалбоподател точно и ясно е разяснено от фактическа и правна страна кога, къде и какво административно нарушение е извършено и не са допуснати нарушения на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

Следва да се посочи, че са изложени всички обстоятелства, свързани

с правопораждащия фактически състав на вмененото нарушение. Съгласно разпоредбата на чл. 62, ал.1 от КТ, трудовият договор се сключва в писмена форма, но обвинението остана недоказано в пълнота съгласно разпоредбата на чл.6 от ЗАНН.

В акта и в НП е дадена следната правна квалификация - извършено нарушение на чл. 62, ал. 1, вр. чл. 1, ал. 2 от КТ, тъй като първата правна норма разписва, че трудовият договор се сключва в писмена форма, а втората - че отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения.

От обективна страна за съставомерността на административното нарушение по чл. 414, ал. 3 КТ вр. чл. 62, ал. 1 КТ е необходимо да се установи, че работникът полага труд за работодателя /точно за този работодател/ и че между страните е постигнато съгласие относно основните елементи на трудовото правоотношение / което не се доказва по делото/- изпълнявана от работника или служителя длъжност с присъщите за нея трудови функции, работно място, работно време, трудово възнаграждение, като полагането на труд се осъществява без сключен между страните по ТПО трудов договор в писмена форма. / тези данни липсват като попълнени в декларацията по чл. 402 КТ/.

Според настоящият съдебен състав, в конкретния случай установените фактически обстоятелства не разкриват характеристиките на непосредствено предоставяне на работната сила, осъществявано трайно, продължително, повтаряемо и нееднократно от момента на сключването на договора до момента на извършване на проверката по изпълнение на трудово задължение. Не е налице извършване на конкретна трудова функция, при техническа, организационна и дисциплинарна зависимост от работодателя, който осигурява работно място, работно облекло, създава правила за работа, на които лицата са подчинение и осигурява средства за труд. Не е установена и възмездност на труда, а именно работната сила да е престирана срещу уговорено трудово възнаграждение, определено по размер и срокове на плащане. Размер на трудово възнаграждение не е вписан и в попълнената от лицето декларация. Съдържанието на декларацията по чл. 402 от КТ е само индикация за наличие на трудово правоотношение, което подлежи на преценка в съвкупност с всички останали доказателства в административнонаказателното производство. Декларацията е частен свидетелстващ документ и като такъв не се ползва с формална доказателствена сила, обвързваща съда. Самото лице, впоследствие в писмени обяснения и в съдебно заседание, не потвърждава данните, които преди това е вписал в декларацията. За св. М., негов работодател и то впоследствие е „Ж.“, като очевидно визира управителя и на двете фирми по делото, но представените трудов договор, не е със санкционираното Дружество. Свидетелят заявява, и че в момента на попълване на декларацията е бил стресиран и не може да обясни защо е попълним името на Дружеството – жалбоподател, като останалите параметри не е и попълнил освен, че няма договор и е общ работник, но към кое дружество, впоследствие към подизпълнителя, не към строителя /видно от трудовия договор по делото, като видно от споразумението между дружествата и приемането на СМРтата, то работата се извършва основно именно от дружеството *****, с което е и представеният трудов договор./Фактът, че вписаните сведения в декларацията не установяват уговорено трудово възнаграждение, което е

съществен елемент от ТПО, както и че от събраните гласни и писмени доказателства не установяват еднопосочно и по категоричен начин наличието на трудово правоотношение, налагат извод, че в случая административнонаказателното обвинение не е доказано по несъмнен начин, т.е. че към датата на проверката М. да е бил нает от дружеството - жалбоподател да извършва конкретна работа в негова полза не се доказва безспорно.. Ето защо с оглед установеното, следва да се приеме, че не съществува трудово правоотношение между страните, поради което не възниква и задължение за сключване на трудов договор в писмена форма между тях.

След преценка на събраните по делото доказателства настоящата касационна инстанция достигна до извода, че вмененото нарушение не е доказано по безспорен начин, съответно незаконосъобразно е ангажирана отговорността на жалбоподателя и НП следва да се отмени / **виж в този смисъл Решение №104, по КАНД № 74 по описа за 2023 година на Административен съд- Перник, Решение № 203 от 20.12.2023 г. на АдмС - Перник по к. а. н. д. № 176/2023 г. Решение № 70 от 20.03.2023 г. на АдмС - Перник по к. а. н. д. № 31/2023 г./арг. за съотн. между скл. и регистриране в НАП на трудовия договор/ Решение № 219 от 13.12.2022 г. на АдмС - Перник по к. а. н. д. № 225/2022 г. Решение № 182 от 12.10.2022 г. на АдмС - Перник по к. а. н. д. № 163/2022 г.И др/.**

По разноските:

С оглед изхода на делото и по силата на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, право на присъждане на разноски в настоящото производство има жалбоподателят, който е бил представляван от процесуален представител, като същият ангажира надлежни доказателства за реално сторени- заплатени в брой разноски за представителството по делото в размер на 400 лева, което е минимума съгласно Наредбата за мин. адв. възнаграждения и не подлежи на допълнително редуциране, поради което и съдът намира, следва да присъди размера на претендираните разноски изцяло.

Така мотивиран и на основание чл. 63 ал.3, т.1 и т.2, вр. Ал.2, т.1 вр.ал.1, вр.чл.58д, т.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 14-2300067 от 11.09.2023г., издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда” (Д „ИТ)-Перник, с което на „*****“ ЕООД. ЕИК: *****”, със седалище и адрес на управление: *****”, представлявано от управителя Г. В-, в качеството му на работодател по смисъла на параграф 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на Кодекса на труда и строител по смисъла на параграф 1, т. 2 от Допълнителните разпоредби на Наредба № 2 от 22.03.2004г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи, е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лв. (хиляда и петстотин лева на основание чл.416, ал.5, вр. чл. 414, ал.3 от КТ за нарушение на чл. 62, ал. 1, във връзка с чл. 1, ал. 2 от Кодекса на труда.

ОСЪЖДА Дирекция "Инспекция по труда" Перник, с адрес гр. Перник, пл. "Кракра" № 1 да заплати на *****“ ЕООД. ЕИК: *****”,

със седалище и адрес на управление: *****, представлявано от управителя Г. В- съдебни разноси в размер на 400 (четиристотин) лева

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд Перник в 14-дневен срок от съобщаването му на страните на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

Съдия при Районен съд – Перник: _____